TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. ORSENDANEMAILTO

– כ״ד שבט תשפ״ה שבת קודש פרשת משפטים Shabbos Kodesh Parshas Mishpatim - February 22, 2025

יהשביעת תשממנה ונמשתה ואכלו אביני עמד ויתרם תאכל חית השדה כז תעשה לכרמד לזיתד ... (כג-יא) - חומרת צער בעלי חיים תנה בזה הכתוב נתנה התורה ערך לחיי 'בעלי חיים' והורה לנו להתחשב עמהם, בשם שיש עניז נתינה לאביונים. כר יש עניז נתינה ל'בעלי חיים'. וכל עוד שלא זכו גם הם בחלקם, אסור לו לאדם לאסוף את הנשאר לו בשדהו לעצמו. מידה זו אינה ידועה ל כך בקרב ההמוז, ולרוב אין אנו נותנים לב לצרכיהם ולצערם של בעלי חיים. אולם

עלינו לדעת שעל פי השקפת התורה עלינו להתחשב עמהם. ולהיות זהיר מלצערם. חז"ל (ב"מ פה.) מספרים לנו אודות יסוריו הקשים של רבי יהודה הנשיא. שסבל י"ג שנים. כמחצית מאלו הי"ג סבל מאבן ששהה במקום יציאותיו, ובמחצית השניה היה סובל ממחלה שבפה. ויסוריו היו קשים מנשוא. וכשהלר לבית הכסא לעשות את צרכיו יה צועק בקולי קולות מרוב יסוריו. וכדי שלא יבחינו בצעקותיו היה שומר הסוסים של רבי מאכיל את בהמותיו באותה שעה שהיה רבי עושה צרכיו. כי סוסים עד אין מספר היו לו לרבי, וכשהאכילו אותם היה קולם נשמע שלושה מילין, ובכך קיווה טשטש את הולו של רבי. אר למעשה גברו צעהותיו של רבי ונשמעו גם ליורדי הים.

ומספרת הגמרא שכל זה היה בסיבת 'צער בעלי חיים' וכר היה המעשה: עגלה אחת יתה והיו מעמידים אותה לשחיטה. וכיוז שמיאנה בשחיטתה הטמינה עצמה תחת לימתו של רבי. והבחין בה רבי והבין את כוונתה, והורה לה להסכים לשחיטתה למסור עצמה לכר. שהרי לשם כר נוצרה. כששמעו על כר בשמים תמהו על כר האיר זינו מזלול בצערם של בעלי חיים, ועל אותה עבירה נענש ביסוריו הקשים. וכשם שבאו וסיבת צער בעלי חיים כך גם הלכו מסיבה זה, והיה זה כשהבחין רבי איך שאמתו זכבדת את הבית ומגרשת ב' חולדות, אמר לה רבי 'ורחמיו על כל מעשיו כתיב'!. אז

יצא לחפשי חנם ... (כא-ב) - אמונה בהשי"ת

נה פרשת משפטים הוא הפרשה של כל דיני חושו משפט – כל דיני ממנות ביו ${\cal T}$ אדם לחבירו. ויש לבאר. מדוע פתח התורה הקדושה, פרשה זו עם הענין של עבד עברי. ובאמת. זה שהוא נמכר לעבד הוא דבר מגונה. שאחד מן הטעמים שאחד נמכר לעבד הוא משום שגנב. ואיז לו מה לשלם עבור גניבתו. וצריר ביאור. שמדוע לא פתח בדבר טוב כגוז הדינים בנוגע מי שמלוה לחבירו כסף. או דינים של השומרים. שדינים אלו אינם דברים מגונים כמו פרשת עבד עברי [וכבר ביארו המפרשים כבר מהלכים בזה.

ונראה לומר. שהתורה הקדושה מתחיל פרשת משפטים שהוא הפרשה עם כל דיני חושו משפט בהקדמה נחוצה. דהנה כל הפרשה מיסוד על "השתדלות על פי דיו ורה". וכל הנסיונות בעסק בהשתדלות. האם יעשה אותו האדם על פי דיז תורה או י. מיסוד על זה, שאם יהיה לו אמונה בהשי"ת, ויאמו שהקב"ה הוא הזן ומפרנס כל אחר ואחר. שאם יש לאחר אמונה כזה. יודע שאיז שום סיבה בעולם לעשות דבר זאסור לעשות כדי להרוויה. ואדרבה. אם זה אסור לעשות אינו סיבה כלל שירווח עם

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (27)

Tefilas Haderech in a Car. Passengers sitting in a vehicle can recite Tefilas Haderech while the car is moving. However, there is a preference to stop the car, if they can do so safely, and say it while standing (1). The driver should not say it while driving and should not listen to it being said to be *votzei* while driving. If it is dangerous to stop or the delay will put disturbing pressure on the driver, he may say it while driving since it is a short prayer. In this case, it might be better to be *votzei* from another (2).

Traveling by Car for Tefillah B'tzibbur. A person walking to shul is obligated to walk up to one mil [a Talmudic measure] which is about three-quarters of a mile and takes about eighteen minutes to walk (3). The **Shulchan Aruch** writes (4) that the same is true if one wants to eat bread and has no water to wash: he must walk the above distance to get water if he knows that water is available within that distance. If no water is available he can cover his hands and eat bread without washing. If a person is anyway walking in that direction, he must go up to four mil. There is a common question about one who is traveling by car. Do we obligate him to do eighteen minutes of car travel in order

מאת הגאון מדיר הדב בדוך הירטפלר טליט"א, ראט כולל עטרת חיים בדוך, קליבלגד הייטס to find a *minyan*, or can he rely on the fact that the distance by car is more than a mil and thus he does not have to go? Regarding washing for bread, the **Biur Halacha** (5) says we apply the time factor and not the distance factor. However, in Mishna Berura, regarding tefillah [water for tefillah and presumably for a shul minvan lit seems that one riding an animal goes after the distance

factor, and not the time factor (6). This looks like a contradiction. Opposing Approaches of Two Gedolim. Shevet Halevi (7) writes that the M.B. means to be strict by bread washing because it involves an act of issur - eating bread without washing. Regarding tefillah with a minyan, where no act of issur is done, and he is davening, just not with a minyan, he is lenient to go after distance, not time. He also brings a quote from the Shoel Umeishiv to support this leniency. R' Chaim Kanievski z''l in a letter (8) however, differentiates between traveling on an animal with its unique hardships and traveling in a train or car, which is certainly much easier, and thus he must travel the eighteen minutes. We have no clear ruling on this and whatever one does, he has upon whom to rely. Certainly one who is strict and does the car travel up to eighteen minutes to a *shul* is praiseworthy.

בין הריחיים – תבליז מדף היומי – סגהדריז סב:

i.e., if one. ברט למתעסל the word "בה", the word האשר חטא בה" וearns from the posuk. "השר חטא בה". אשר חטא בה" was *oiver* an אבירה while preoccupied with doing something else (מתעסק) he is אבירה says. if one was *oiver* the רלב (forbidden fats) or any of the עריות (forbidden relationships), even though he was a מרגעסק. he would still be חייב because "שכו נהנה". He adds. i one was a מתעסק: and a מלאכת מחשבת is not considered a מלאכת מחשבת and a מבאכת ושבת is not considered a מבעסק: is one who has חלב in front of him (and knows that the מתעסק a וכריתות יטוּ is one who has for שומי and ישומי הוא היו היו explains הלב is one who has חלב is one who has חלב in front of him (and knows that the מתעסק הוא לא is one who has for the שיבגץ, but gets distracted and accidentally picks up the הלב and eats it. A שיבגץ, but gets distracted and accidentally picks up the שיבגץ and he did pick it up, but turns out it was שבת חלב because we need שמואל have to tell us a שבת חלב מתעסק on שבת hecause we need would מלאכת מחשבת. why doesn't he learn it from פרט למתעסק. that a מלאכת מחשבה s always מלאכת מחשבת. why doesn't he learn it from מלאכת מחשבת only exempt מלאכת מחשבת that has no הנאה . Now that we learn from the requirement of מלאכת מחשבת. it will exempt a הנאה even if he had מלאכת מחשבת

explains, only when the *Torah* forbids doing a מעשה, when done without מישה, is the action considered as not done by the person, rather it is viewed as it happened on its own and is not מתייחט back to the person. However, by חלבים ועריות, the *Torah* was one derives from the action. not the מקפיד on the הנאה one derives from the action. not the מקפיד on the הנאה he is הנאה he is מקפיד on the הנאה he is מקפיד he הנאה מוכני. ז'ן הייב או

כוונה doesn't need מצה and מצה from טו' טו' trom של של barn ובליל ראשון של סוכות says, when eating a [הררי קדם ס' קיד] **ר' חיים** that's only because of the s*vara* of the מישבת סוכה has a *din* of ישיבת סוכה as well and הי"ר however, the first night of סוכרות has a *din* of ישיבת סוכה as well and הי"ר is needed for that.

שו"ת קמא ס' ח"**ו רע"א was asked. if one sees** a *Yid* being *oiver* an איסור while being a מתעסק. are we מתעסק. since a מתעסק since a מתעסק is anyway? רע"א answers: ונ"ל דבר חדש. That which we are ממעט a מתעסק a מתעסק b , is not to say he hasn't done an עבירה considered a שוגג, just a שוגג, but it is still considered a שוגג, איסור. So, in our case one would have to stop him. However, when it comes to שבת since only מתעסק an מלאכת מחשבת אסרה תורה since only מלאכת מחשבת אסרה היורה since only מאנשה is not considered a at all and no בירה has been committed. He brings the מארג חיים who asks: if one has עבירה his house on בירה that he is unaware of, we *pasken* he is עובר. Asks the מורת חיים, why should he be oiver? Since he doesn't know about it, he should be considered a מרעסק and be בעיבר answers, this halacha is understandable the way we he is learning, that the פטור sonly ממרעסק from bringing a מתעסד but is still considered as being עבירה the עבירה he has committed.

(רב בלייר) בינגיג (3) כמבואר באו"ח ציטז (4) או"ח קסגיא (5) קסגיא (6) צבייז (7) טילז (8) מובא באשי ישראל חיע

R' Shlomo Ephraim M'Luntzitz zt"l (Kli Yakar) would say:

" בובד את לחמד ... והסרתי מחלה מקרבד" - Most illnesses are caused either by food that is ingested, or from an intensification of internal forces within the body. Hashem promised to send His blessing in both of these areas, blessing the food one eats - 'your bread and water' - as well as 'removing sickness from your midst' - making sure that illness does not come from within."

A Wise Man would say: "Lose an hour in the morning, and you will spend the rest of the day looking for it."

To place an ad or to dedicate in vour city for a simcha, vahrzeit or any reason, please send an email to:Torahtavlin@vahoo.com

Hang on TIGHT to our Loving '7 during all the Challenges! * In Shul/B'Tfila too -Be Mkabel!

855 400 5164 / Text 323 376 7607 / kyodshomavim org

7:02 PM ('# ロザ)

אמרו בשמים בזכות שמרחם על בעלי חיים כך נרחם גם עליו, ואז נפסק יסוריו. מזה המעשה רואים עד כמה מוטל על האדם להיות זהיר מצער בעלי חיים. שהרי רבי לא ציער את העגלה בפועל, רק הורה לה להסכים לאותה סיבה שלכך נוצרה,

ואפ״ה הוצרך להתייסר ביסורים קשים ומרים. [ואה״נ שהיה בזה גם צירוף של רצון ביסורים. כמסופר בגמ', בכ"ז רואים כי האמתלא לכך היה זה החטא הדק ובסיבתה הסכימו לייסרו באופן קשה מאוד. ועלינו לדעת כי ההלכה קובעת שאסור לו לאדם להקדים אכילתו לאכילתם של בעלי חיים שברשותו, ורק אחר שדאג וסיפק צרכיהם יכול לערוך שולחנו ולזוז את עצמו. זאת אומרת שבמידת מה הקפידה התורה על צערם של הבעלי חיים יותר מעל צערם של בני אדם. כי גם אם האדם רעב ורעבונו מצערו. אסור לו להשקיט צערו כל עוד שלא דאג לצערם של בעלי חיים התלויים בו. אבי מורי זצוק"ל היה זהיר מאוד מאוד בענין זה, ולפעמים נדד שינה מעיניו כדי

להקל על סבלה של חתול שהבחין בצערה. ולא זו בלבד, אלא ראה לנכון לספק צרכי בעלי חיים. הוא ז"ל היה מעמיד קיתונות של מים במקומות מסויומות כדי להרוות את צמאונם של החתולים הנמצאים ברחובות העיר. ונימוקו עמו. כי מה שאיז אנו מחוייבים לזונם הוא מפני שמוצאים הם בתור האשפתות במה להשביע את רעבונם. אולם במה להרוות את צמאונם אינם מוצאים שם על כן מז הראוי שאנו נספק להם מים. ורע עלי המעשה שלאחרונה התקינו בכמה עיירות 'פחי אשפה' עמוקים בארץ. וכתוצאה מכר איז הבעלי חיים יכולים לזוז את עצמם מז האשפתות. ואין איש שם על לב שמצערים אותם ומונעים אוכל מפיהם. ועל המפקחים על צרכי רבים לשים עיז לכר לתקז את המעוות. כד הוינא טליא כשעדייז לא נוצרו כל חומרי הנקיון המצויים בימינו, אז היתה מין הכינה מצויה באויר, והיו עולים על המיטות ועל הבגדים. והיה אבי מורי זהיר ומזהיר שלא להורגם. והיה נוטלם בידו וזרקם על הריצפה. באמרו שהמה גם ברואים מהשי"ת ואסור לנו ליטול את חייהם.

עושה אותה השתדלות. שאחז"ל. (ביצה טו. ב): "תני רב תחליפא אחוה דרבנאי חוזאה: כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים. חוץ מהוצאת שבתות והוצאת יום טוב, והוצאת בניו לתלמוד תורה. שאם פחת · פוחתין לו, ואם הוסיף – מוסיפין לו". ע"כ. הרי כל מזונות של אדם קצובים בראש השנה. ואחז"ל (יומא לח. ב): "איז אדם נוגע במה שמוכז לחבירו אפילו כמלא נימא". הרי. פרנסתו של אדם שכבר קצוב לו. איז שום אדם יכול לנוגע במה שמוכז לר. ומוטלת על האדם רק לעשות השתדלות שמותרת על פי דיז תורה. ומה שהאדם עושה שאסור לעשות על פי דין תורה, אין זה סיבה כלל שירוויח כלום.

ובאמת חזינן יסוד זה להדיא מעבד עברי. מה קרה, הוא חשב שאם יגנב -ועושה השתדלות שאסור לעשות על פי דיו תורה. אפשר שירוויח. אמנם זה טעות. שאם אסור לעשות אותה השתדלות לא ירווית. ונמצא שהגנב ההוא עומד עם חוב שחייב לשלם - כל אותן ממון שבא לידו באיסור, לא היה מוזמז לו. וכיוז שאיז לו כסף לשלם כל חובותיו. צריר להיות נמכר בעבד עברי כדי להשיג כסף לשלם חובותיו. חזינן מזה, שאם אחד עושה השתדלות שאוסר לעשות. אינו סיבה שירוויח כלום. ועפ"ז, נראה דאפשר לבאר מדוע פרשת משפטים התחיל עם הקדמה נחוצה. והיינו פרשת עבד עברי. להורות על יסוד זה. שכל הדינים של חושו משפט. כל דיני ממונות צריר האדם לידע שלא ירוויח כלום עם עושה דבר שאסור לעשות.

אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא ... (כא-ים)

The following story took place just a few years ago and demonstrates the power of *Emunah* and *Chessed*, over the power of doctors and medicine. A dynamic yungerman lives in Lakewood today and learns in a number of kollelim throughout the day. For a few years, he was asked to deliver a *shiur* once a week to a small group of men in Brunswick, New Jersey, and he developed a warm bond with many of the *shiur's* participants. He encouraged them to draw closer to Torah and mitzvos and not only was he successful with many of the families, they trusted him and would often speak to him to gain *Torah* wisdom and advice. Unfortunately, when Covid-19 broke out in early 2020, and the world as we knew it shut down for all intents and purposes, the weekly shiur was neglected and the maggid shiur stopped driving out to the small community where he gave it. Some of the participants stayed in touch but many did not.

Over nine months later, the *yungerman* stopped by a local *sofer* and happened to run into one of his former Brunswick shiur participants. They hadn't seen each other for close to a year and the reunion was sincere and heartfelt.

"What brings you to Lakewood?" asked the *maggid shiur*, and the man's face instantly turned from a smile into a frown. He explained that just a few weeks ago, he had experienced unusual symptoms and when he went to the doctor for a checkup, the doctor confirmed that a huge cancerous mass was lodged in his brain and the prognosis was dire. The doctor gave him a maximum of six months to live and the man had gone home to his family crestfallen. He had so much to live for and was not prepared to die. He remembered that if a person is undergoing tribulations in his life, he should check his mezuzos and hopefully that might alleviate his problems. This is why he was currently at the sofer in Lakewood.

The maggid shiur had tears in his eyes; he could feel the man's pain. Suddenly, he stood up straight and said, "My friend, never give up! Let us go to a big *Tzaddik* and get a *beracha*. My *rebbi*, **R' Yitzchok Sorotzkin** *shlita*, lives here in Lakewood and I want you to talk to him. He will give you *chizuk* and a blessing that all will be okay." The man was eager to comply and right then and there, they got into the *maggid shiur's* car and drove to the home of Rav Sorotzkin.

Fortunately, R' Yitzchok was home and he received the visitors graciously. The talmid explained the situation in great detail and the rebbi listened quietly, stroking his long beard. Then, he looked at the man and asked him, "Tell me, what do you do for a living?" The man replied that he is a dentist. R' Yitzchok narrowed his eyes and asked, "As a dentist, do you work only to get paid and make money, or do you use your talents and abilities to help others, to do *chessed*?"

The man paused for a moment and then replied, "I actually do a lot of pro-bono work to help people in the community, Of course, I have to make a living, but I always look out to help others in need, whether dental or otherwise."

R' Yitzchok smiled and asked, "I have one more question. Do you pray in a *shul* that tolerates talking during *davening* or is it a synagogue that is quiet? What about you? Do you talk during davening or do you remain silent?'

The man nodded his head and assured Ray Sorotzkin that his synagogue is actually quite *makpid* not to talk during davening, and he is as well. R' Yitzchok closed his eyes and recited the words of Tanna Dvei Eliyahu found in the Gemara (Bava Kama 85a): 'ורפא לרופא לרופא לרופא לרופא לרפאות 'From here [we learn] that permission is granted to the doctor to heal." Then, he opened his eyes and announced, "The doctors have no right to kill you! Don't believe what they say! My friend, you are not sick and you are not going to live for only six months! Don't believe what they say!"

The very next day, the man went back to his doctor for a scheduled appointment and they took another series of scans. The doctors were shocked when the results came in: there was nothing there, no mass, no cancer, just an infection that would need to be treated. It took six months of further treatment but Boruch Hashem today, this man is alive and well. A valuable lesson was learned: doctors have permission from the Ultimate Doctor to heal - but not to kill!

אם לא בריתי יומם ולילה חקות A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY MITCHEST TO THE WEEKLY HAPTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN MITCHEST TO THE WEEKLY HAPTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN שמים וארץ לא שמתי ... (ירמי' לג-כה)

As Klal Yisroel continued to maintain Jewish slaves in their homes, despite *Hashem's* repeated warnings to the contrary. Yirmiyahu HaNayi berates the people and predicts the eventual downfall of Yerushalayim. Nevertheless, Hashem maintained that, "If I hadn't established a covenant with the day and night, I wouldn't have set the laws and ways of the world." Chazal expound on these words and say that this is referring to the covenant of the *Torah* and *Bris Milah*, to derive from here that because of these all-important mitzvos, heaven and earth were created. But while we know that learning *Torah* is a requirement for every Jew, both by day and at night, the *mitzvah* of circumcision is a one that is only performed by day. What then is the comparison?

R' Akiva Eiger zt"l explains that Torah and Bris Milah do indeed have a lot in common with one another, for by cutting off the foreskin externally, the internal 'ערלת הלב" becomes severed as well. This is essential for a child's spiritual growth since not only does it relieve the soul of "excess" weight, but it also leads to an opening in the child's heart which allows the study of *Torah* to surge inside. This gateway is the only way for a person to succeed in *Torah* study and is crucial for a child's development in the world.

Thus, while it may seem to only apply by day, the *mitzvah* of Bris Milah is in fact intrinsically tied to Torah study and is applicable not only by day but also at night as well. Truly, an integral component of heaven and earth.

וכי מכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים ... (כא-ז) CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Parshas Mishpatim contains a wide variety of mitzvos, dinim and subjects, touching on many masechtos in Shas. Starting with Kiddushin, Bava Kama, Sanhedrin, Bava Metzia, Kesubos, etc. Hence, the name Mishpatim. Why, if so many halachic subjects are discussed, was עבד עברי chosen to be the first one? Perhaps there are some lessons to be learned about the essence of the true עבד and its relevance to us as servants of *Hashem*. There are several ways an עבד עבר, who is sold for six years. exits his servitude. One of the options is if the אדון, his master, writes a שטר שחרור. **Rashi** in Kiddushin 16a says the source of this is a comparison to an אטר who also goes free with a שטר. The Avnei Nezer zt"l points out a flaw in the logic of this comparison. Maybe only an עבד עבר כנעני has the option of שטר, just like he has other options that an עבד עברי doesn't. For instance, an עבד כנעני goes free with ראשי איברים. If the master accidentally knocks out his eye or tooth, he goes free. An עבד von the other hand, does not; as the above-quoted *posuk* says, "לא תצא כצאת העבדים". (Neither a male or a female עבד עברי goes out like an עבד כנעני So how can Rashi extrapolate from a כנעני to an צברי in regard to שטר

The **Shem Mishmuel** zt" answers with an insightful machshava. The main focus of an עבד כנעני in life is his physical existence, the need and ability to stay alive. Thus, when he is physically damaged, his essence is adversely affected. מת שאין כן the main focus of an עבד עברי, even as a slave, is his *ruchniyus*, his innate spirituality. Therefore, an injury to his body doesn't impact his main function, his neshama, and his continued service to Hashem; the rational to be set free simply does not exist (See **Kli Yakar** here who explains this *posuk* so beautifully.)

This *vort* sets the tone for our main purpose in life. Our *ruchniyus*. Our constant striving to improve in our *avodas Hashem*. And of course, our efforts expended to ensure that all of our future generations will follow suit.

משל למה הדבר דומה

ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים ... (ג-ח) משל: In the city of Chabarivka (Ukraine) lived a dayan, a judge, who was afflicted with deafness. The entire town was in an uproar when it was reported that the dayan would accept bribes; this, they assumed, was punishment for his actions.

When a tzaddik by the name of Rav Shlomke in a neighboring town heard about this, he dispatched someone to find out if this rumor was indeed true. For if it wasn't true, he would put a quick end to the terrible slandering that was going around about the dayan.

was, in fact, grounds for the accusation. But this begged an explanation. "How is it that the *dayan* is not blind instead of Torah that 'bribery will blind the eyes of the wise'?"

Ray Shlomke answered, "If you knew the people of Chabariyka, you would not ask that question."

"Why not?" he was asked. "Well, because the people of Chabarivka only agree to pay bribes, but they do not actually pay those bribes. If the *dayan* had actually received cash as a bribe, doubtless he would have become blind, like the *Torah* says. But as it was, he only listened to the propositions, in the hope of receiving bribes, but in the end, he never actually received them. For this he became deaf, not blind!"

נמטל: Chazal describe the intense persuasion "bribery" can have on a person. R' Zalman Sorotzkin zt"l (Oznaim Unfortunately, however, the messenger found that there L'Torah), explains the meaning of the verse "For bribery... will distort the words of the righteous" to mean, that even after the dayan gives his honest verdict - a bribe is so deaf?" someone asked Ray Shlomke. "Doesn't it say in the powerful that it can still have an effect and distort the righteous words of the dayan, long after the ruling

ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע ... (בד-ז)

GOLDEN NUGGETS ON THE PARSHA WITH A FOCUS ON LESSONS HOW TO SERVE HASHEM AND BE A BEITER JEW BY R'YEHOSHUA GOLD

Klal Yisroel accepted the Torah with the words "Naaseh v'Nishma." A host of Malachim then came down and placed two "כל הדברים the *Yidden* already said (כד-ג) the *Yidden* already said "כל הדברים" אשר דבר ה' נעשה', only they did not say the word "*Nishma*" yet. Why did they not receive the "*Naaseh*" crown earlier and just add the "Nishma" crown after, when they said the word? Why did they receive both crowns at once?

During World War II, the Allies bombed locations all throughout Germany. One location that was hit was a road that the Nazis had forced Jewish prisoners to build during the war. The Nazis devised a cruel game. Jews were ordered to jump over the craters created by the bomb. R' Yisroel Spira zt'l, the Bluzhever Rebbe, was among the Jews in line to jump. There was also a Yid there who had lost his faith, who was certain he was about to fall to his death. When it was the Rebbe's turn, he leapt across the abyss. He was not young, yet miraculously he landed on the other side. A moment later, the other man landed next to him.

"Rebbi," he said excitedly, "I am young and barely made it across. How did you do it?" The Rebbe replied, "As I jumped, I stretched out my arms and suddenly I saw my father and my Zeides standing on the other side with outstretched arms. I grabbed their arms and they pulled me over. But my friend, how did you get over?" The man replied, "I held onto you!"

R' Moshe Feinstein zt" explains that saying *Naaseh* just means "We will do." We will translate and explain the *Torah* any way we want to and we may totally distort the *Mitzvos* and their understanding. *Nishma*, however, means "We will listen" to our Mesorah, to our parents and our Rabbeim, and learn how they properly explain the Torah. The Nishma is a prerequisite for the *Naaseh* because first we need to understand the proper explanation of the *Torah* and then we can properly keep its laws. Our Mesorah is our lifeline because it is only through that connection that we may keep the Torah and Mitzvos properly.